

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: ...-...-.../...-...
Датум: 02.02.2021. године
Београд

Високи савет судства, у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија, Маја Поповић, министар правде и др Ранко Кеча, изборни члан Високог савета судства из реда професора правног факултета, на основу члана 13 став 1 алинеја 11 Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр.116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 91 и 98 Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр.116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15, 106/15, 63/16 и 47/17), члана 37 и 38 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова („Службени гласник РС“, бр.41/15) и члана 7 став 1 тачка 5 Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС“, бр.29/13, 4/16, 96/16, 24/17, 7/18 и 69/18), одлучујући о жалби АА, судије ... основног суда у ... изјављене против решења Дисциплинске комисије Високог савета судства бр....-...-.../...-... од 11.09.2020. године, на седници Високог савета судства одржаној дана 02.02.2021. године једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

I

УСВАЈА СЕ жалба па се **ПРЕИНАЧАВА** решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 11.09.2020. године у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији па се АА, судији Основног суда у ..., због извршених дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање рочишта и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама, изриче дисциплинска санкција

умањење плате у износу од 30% на период од 9 (девет) месеци

II

У преосталом делу потврђује се решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 11.09.2020. године и жалба одбија.

Образложење

Решењем Дисциплинске Комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 11.09.2020. године, усвојен је предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 11.06.2020. године, против АА, судије Основног суда у ... и судија је оглашена одговорном,

због тога што је у периоду од 15.01.2018. године до 09.10.2019. године, поступајући као судија Основног суда у ... у парничној материји, неоправдано одуговлачила поступак и неоправдано незаказивала рочита на тај начин што:

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 04.01.2018. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 27.10.2018. године, а предметом задужена 08.01.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 07.11.2017. године, а предметом задужена 11.01.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 27.07.2017. године, а предметом задужена 12.01.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 25.03.2010. године, а предметом задужена 31.01.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 17.08.2017. године, а предметом задужена 07.02.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 08.02.2018. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 20.10.2017. године, а задужена предметом 12.02.2018.године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 13.02.2018. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 21.02.2018. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 19.04.2019. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 17.05.2013. године, а задужена предметом 23.04.2019. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 22.04.2019. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 23.04.2019. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- у предмету П. бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 24.04.2019. године, није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште,

- чиме је извршила дисциплинске прекршаје неоправдано незаказивање рочишта или претреса и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама, и изречена јој је дисциплинска санкција Умањење плате у износу од 50% за период од 1 (једне) године почев од правноснажности решења.

Против решења Дисциплинске комисије жалбу је изјавила АА, судија Основног суда у

АА, судија Основног суда у ... у жалби је навела да решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: ...-...-.../...-... од 11.09.2020. године, оспорава из свих законских разлога. Истакла је да је наведено решење донето простим уношењем полуистинитих података у већ постојећи образац решења, без стручног и објективног сагледавања неједнаких услова за рад судија Основног суда у ... и судија у унутрашњости, погрешним тумачењем чињеница и прописа а нарочито без уважавања кључне општепознате чињенице о постојању неједнаке оптерећености судија бројем предмета по одељењима истог суда а што утиче на ажурност рада судија. У жалби се наводи да о резултатима рада судије од 2015. године сведочи решење Комисије Вишег суда у ... -...-...бр.../... од 09.03.2018. године која је оценила њен рад од дана ступања на судијску функцију дана 22.04.2015. године оценом „ изузетно успешно обавља судијску функцију“. Судија је у жалби истакла да приликом доношења побијаног решења није цењена оцена њеног рада, као и да није узета у обзир ни чињеница која утиче на рад и резултате рада судије да се зграда суда на ... не налази на територији за коју је месно надлежан ... основни суд, односно иста се налази ван седишта суда , те је током 2015. до 2017. године, судији која живи на територији ГО ... за долазак и одлазак са посла јавним превозом било неопходно више од два сата дневно, а што је од значаја за обављање судијске функције. У жалби судија наводи да је дана 22.04.2015. године када је ступила на судијску функцију у ... основном суду у ... у рад јој је додељено 70 веће са 753 нерешених предмета и са великом бројем решених предмета по којима је такође било нужно поступити и урадити решења о исправци туђих донетих одлука, наставити поступке прекинуте и мимо одредби ЗПП, одлучити о предлозима за понављање поступака и слично, а због болести раније поступајућег судије и штрајка адвоката 70 веће је било у знатном

заостатку, нпр. одлука о привременој мери није донета 3 године, а о чему је обавестила тадашњег председника суда писмено и усмено тражећи да се веће због туђе неажурности расформира, што није учињено. Истакла је да наведени предмети нису евидентирани као новопримљени предмети, већ решени, због чега је на почетку била у неповољнијем положају у односу на новоизабране касније судије које нису добиле цело веће, већ им је веће формирано узимањем предмета од свих судија. Нивелација није извршена одмах већ након 3 месеца, те је наставила да поступа по свим тим предметима уз свакодневни прилив нових масовних предмета. Судије које су изабране годину ипо дана након њеног ступања на судијску функцију у парничном одељењу су за разлику од ње, задужене предметима старости до 5 година рачунајући од дана подношења иницијалног акта, док су судије које су у истом периоду распоређене у кривичну материју овог суда, задужене предметима старости до две године, збо чега је све време у неповољнијем положају у односу на судије које су изабране после ње, и чији ће рад бити вреднован као и њен рад, те је на описани начин од стране председника суда таквом расподелом предмета настала флагрантна дискриминација ње као судије. Ово посебно и због чињенице да судије у кривичном одељењу овог суда имају 17-45 предмета у раду. Истакла је да је девет пута приликом израде годишњег распореда послова и измена истог због наведене ситуације тражила премештај у кривично одељење суда али ни томе није удовољено а једном је и одбачен приговор који је изјавила. Измењеним јединственим програмом решавања старих предмета у Републици Србији за период 2016-2020. године наведено је да се и даље најстарији предмети додељују у рад новоизабраним судијама, упркос упутству и закључку Радне групе Врховног касационог суда. Истакла је да у њеном случају до расподеле предмета у складу са закључком Врховног касационог суда није дошло, већ је од дана ступања на судијску функцију добила у рад предмете у којима тужбе датирају од 1994. године па надаље по којима је хитно поступала. Навела је да приликом сваког расформирања парничних већа због одласка судија из суда је добијала у рад још туђих старих предмета, чиме се број предмета у раду додатно повећао. Истакла је да је на одлуке председника суда о расподели предмета изјављивала приговоре, а који су одбијене одлуком председника Вишег суда у У жалби је истакла да нема обуставу прилива предмета ни по једном основу за разлику од осталих судија, а током редовних обилазака Комисије другостепених судова нису износиле примедбе на њено поступање у 70 већу. Судија је у жалби истакла да свакодневно поступа и по архивираним предметима, као и све судије по одлуци председника суда иако би по члану 149 ЗПП требало да буде задужено једно лице од стране председника суда, а не све судије, јер судија уместо писарнице или неког другог запосленог обавештава други суд због чега није могуће доставити неки архивирани предмет и слично. Такође се дешава да у року од седам дана прими по две привремене мере, које захтевају хитно поступање или више нових предмета са узастопним растућим бројем, те је нејасно како се врши расподела истих узастопце једном судији ако у одељењу има око 65 судија. На изнета примедбе о начину расподеле предмета одговорено јој је да се исти врши компјутерски. У жалби се даље наводи да до децембра 2015. године принудну наплату су радили референти у писарници и Пореска управа, а сада то раде само судије, тако што обрачунавају неплаћене судске таксе, казнене таксе, опомене, те израђују решење и иста достављају јавном извршитељу кога одреди судска управа, исто важи и за свакодневно издавање потврда о

правноснажности и извршности одлука и упућивање дописа пошти о уручењу писмена странкама-потражнице, што све може уместо судије да ради референт, јер све то оптерећује свакодневно поступање и одузима време за израду одлука. Судија је у жалби истакла да куца сама, или диктира записничару у паузи између суђења, јер суд нема дактилобиро у којем би се куцале одлуке. Истакла је да записничар у току радног времена поред суђења више не може да куца већ то судија ради након радног времена, с обзиром да тада има слободан рачунар и судницу која је истовремено и кабинет судије. Додала је да када је ступила на функцију добила је записничара који није имао радног искуства у правосуђу, нити на сличном радном месту, ни положен државни испит. Навела је да је променила већ шест записничара јер исти раде као да немају основну школу нити говоре и разумеју српски језик и ћирилично писма а од новембра 2018. године до 13.09.2019. године није има сталног записничара. Истакла је да је судница од око 20 м² које је истовремено и кабинет, тако да у току радног времена поред достављача, референта и записничара који седи код судије, у судницу без позива покушавају да уђу и странке тражећи различита обавештења, адвокати, непозната лица која нуде куповину разне робе, а што очигледно предсеника суда не занима, тако да мора сама да се побрине да обезбеди себи услове за рад у судници у току радног времена. Такође, свакодневно се изјашњава по притужбама, о поступању по старим предметима, доставља извештаје по приговорима због повреде права на суђење у разумном року, а што све одузима драгоцено време. Посебно је судија у жалби истакла да због туђе неажурности, а уз констатни и безгранични прилив нових и старих предмета објективно се не може постићи боља ажурност у већу у коме поступа, јер од дана преузимања овог већа, истовремено суди, куца сопствене одлуке као да је дактилограф и поступа по свом предметима водећи сопствену евиденцију о кретању предмета, с обзиром да се уверила да у електронској евиденцији суда постоје озбиљни пропусти, будући да се по појединим предметима и грешкама писарнице о кретању истих више пута изјашњавала пред Комисијом за вредновање рада судија. Истакла је да од новембра 2018. године нема сталног записничара, већ записничаре без државног испита који долазе на суђење од 09,00 до 15,00 часова, те да она сама пре 09,00 часова и након 15,00 часова куца одлуке, због чега је навод у побијаном решењу да судија има записничара и услове за рад не само неприхватљив већ и увредљив, с обзиром да судија не би требало да истовремено обавља послове судије и записничара, а што је случај у правосуђу Републике Србије. Навела је да од дана ступања на судијску функцију нема волонтере, приправника а ни сарадника с обзиром на број предмета у већу у коме поступа, нема времена да се бави њиховом обуком. Истакла је да јој је након месец дана од када је ступила на судијску функцију додељен сарадник са вишегодишњим искуством, а који је имао и већу плату од ње, али како је радио одлуке по сопственом нахођењу а не по упутствима, то је за исправак нацрта требало више времена него за самосталну израду одлука, истом је отказала даљу сарадњу као и сараднику који јој је додељен у априлу 2019. године, која није имала ни толико савести да судији врати преузете најједноставније предмете у којима је требало урадити нацрт одлуке, већ је без икаквог обавештења отишла на боловање, те је по згради суда морала да тражи своје предмете да би урадила одлуке и то 30 дана од дана закључења главне расправа. Навела је да од почетка 2019. године од стране судске управе није обавештена ни о једном организованом стручном усавршавању судија, а да од ступања на функцију 2015. године јој

ни једном није одобрен одлазак ни на једно стручно усавршавање ван ..., да је њеним захтевима за рад у кривичном одељењу којих је било укупно девет није удовољено, а да је на сеници одржаној 22.03.2019. године чак седам од 39 нових судија распоређено у рад у кривично одељење иако из приложених извештаја током овог поступка исти немају предмета у раду, те да је на овај начин њој ускраћено свако напредовање и да је очигледно да судије у овом суду немају једнак положај а ни једнаке услове за рад у смислу расположивог стручног помоћног особља и напредовања. Истакла је да су судије које су ступиле на судијску функцију када и она су добиле мање предмета у раду у кривичном одељењу и у међувремену су напредовали, а да она од дана преузимања 753 туђих већ тада старих предмета (23.04.2015. године) непрестано се изјашњава о поступању по истим и по ургениција председника суда као да предмете по Судском пословнику и важећим законима не бри требало решавати по редоследу пријема, ве по наредбама и ургеницијама председника суда. Навела је да од ступања на судијску функцију председник суда ни на који начин није олакшао рад судијама у парничном одељењу у којем месечни прилив нових предмета достиже цифру од 120 предмета по судији. У фебруару 2019. године јој је додељен у рад предмет стар 21 годину, а на које решење је уложила приговор, који је одбијен. Даље се у жалби наводи да се начин руковођења ... основним судом у ... своди на неограничени месечни прилив нових и делом туђих старих предмета у рад у парничном одељењу, те да добија три пута више предмета него што реши у месецу, а сталним ургеницијама председник суда налаже да поступи по одређеним предметима мимо редоследа пријема предмета у суд, а притом да нема стручно помоћно особље, записничара са државним испитом, ни сарадника, те да сама куца одлуке у току и након радног времена, поред свих осталих обавеза у већу. Додала је да у кривичном одељењу где судије поступају по 24 предмета и мање месечно за исту плату не може да ради сваки судија, већ само одабрани по личном нахођењу председника суда, на стручна усавршавања такође одлазе судије по избору судске управе, нове судије које су ступиле на функцију 22.03.2019. године нису добиле предмете старије од 2 године у рад, а да она која месечно реши 45 предмета добије дисциплинску пријаву јер не поступа ажурно по 753 предмета које је добила у рад, а што под напред изнетим околностима објективно није могуће. Истакла је да према извештајима о раду у 2017. години је примила 371 нових предмета и у тој години решила 459, а у 2018. години примила 492 а решила 489 предмета, те да је у просеку решила по 40 предмета месечно, те да је овакав резултат под напред описаним условима рада солидан те када би обављала судијску функцију у унутрашњости или пак у кривичном одељењу ... основног суда у ... не би се изјашњавала нити писала ову жалбу. Додала је да због напред изнете несразмерне оптерећености бројем предметима по одељењима за исту месечну накнаду вршења судијске функције под наведеним дискриминаторским условима односно неусловима је срамно. Очигледно је да дисциплински поступак против судија кривичног одељења ... основног суда у ..., из разлога због којег је против ње покренут, неће никада бити покренут јер они никада нису ни видели 753 предмета а не поступали по истима, као ни против судија које поступају у унутрашњости, јер такође имају далеко мањи број предмета у раду а што је Високом савету судства и познато. У жалби се даље истиче да приликом доношења оспореног решења нису цењене следеће важеће одредбе закона: члан 1, 9,11,25 и 94. Закона о судијама, члан 18, 19, 20 и 21. Закона о раду, члан 16. Закона о

забрани дискриминације, члана 49. 177. и 179. Судског пословника и члан 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Судија у жалби наводи да је приговор застарелости вођења дисциплинског поступка Дисциплинска комисије приликом доношења оспореног решења погрешно ценила с обзиром да се дисциплинска пријава односи на незаказивање рочишта по предметима у 2018. години, од којих је већина и била заказана у време подношења пријаве а многи и решени, док су многи могли бити и предмет претходне дисциплинске пријаве, а не покретање новог поступка против ње. Истакла је да на основу императивне одредбе члана 301. и члана 327. Закона о парничном поступку да одређивање припремног рочишта следи тек по пријему одговора на тужбу, а у међувремену као и у споровима мале вредности постоји могућност доношења одлуке ван расправе ако су за то испуњени законски услови, тако да у појединим предметима који су обухваћени предлогом за вођење дисциплинског поступка одлуке могу бити донета и без одређивања првог рочишта за главну расправу, односно припремног рочишта. Додала је да с обзиром на велики број нерешених предмета у раду постоје и предмети у којима је у току извођење доказа вештачењем па се због економичности поступка рочишта одређују одмах након што се вештак писано изјасни на примедбе странака, те свако даље инсистирање да рочишта нужно морају бити одређена у свим предметима и у одређеном року, не стоје и представљају задирање у поступање и начин рада судије који би требало да буде потпуно независан у свом раду. У жалби се истиче да је од значаја за одлучивање и сагледавање реалног стања у правосуђу и званични подаци анализе рада судова у РС у 2015. години дате од стране Врховног касационог суда који садрже флагрантне податке о неједнакој оптерећености судија основних судова који примају исту месечну плату за свој учинак. Судија је у жалби указала да од дана стпања на судијску функцију осим коришћења годишњег одмора није изостајала са посла нити нити имала смањени радни учинак током радног времена, већ је сопственим залагањем и прековременим радом обављајући истовремено и посао судије а великим дело и записничара, референта и сарадника постигла резултат у виду оцена „ изузетно успешно обавља судијску функцију“ и то све под изложеним условима за рад недостојним судијске функције, под дискриминаторским условима услед претеране и несразмерне оптерећености бројем предмет у раду како у ... основном суду у ..., тако и у односу на основне судове у унутрашњости РС, због чега предлаже да се оспорено решење преиначи доношењем ослобађајуће одлуке због застарелости вођења овог поступка, или пријава односно предлог за вођење дисциплинског поступка одбаци. У жалби је истакнуто да имајући у виду напред изнете чињенице у конкретном случају није могла да „одуговлачи „ поступке јер је већину предмета у таквом стању и примила 2015. године, нити је такву намеру могла имати, јер у супротном не би уопште ни обављала ову функцију, нити донела једну одлуку, а све при чињеници да је радила и по 40 одлука месечно. У жалби је истакла да је већ новчано кажњена и да је пред Управним судом у току управни спор који се води под пословним бројемУ бр..../... а ради поништаја решења Високог савета судства бр. ...-...-.../...-... од 26.11.2019. године, те стога предлаже да се прекине или застане са овим поступком до окончања управног спора, с обзиром на то да је ажурност у поступању у директној вези са радом од ступања на судијску функцију 2015. године до до данас када месечни прилив нових предмета достиже 120 предмета месечно. Навела је да је поднела и притужбу Повренику за заштиту равноправности РС због повреде члана 16. Закона о

забрани дискриминације због неједнаких услова за рад судија у сваком сегменту обављања функције, а посебно према њој која има оцене рада „ изузетно успешно обавља судијску функцију“.

Високи савет судства је о поднетој жалби одлучивао у смислу одредбе члана 13. став 1. алинеје 11. Закона о Високом савету судства, члана 98. Закона о судијама, као и члана 37. и 38. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, па је жалбу АА, судије ... основног суда у ..., усвојио и преиначио оспорено решење у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији, па је АА, судији ... основног суда у ..., због извршених дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање рочишта и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама, изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 30% на период од 9 (девет) месеци, а у преосталом делу потврдио решење Дисциплинске комисије Високог савета судства и одбио жалбу. Наиме, из списка Дисциплинске комисије број: ...-...-.../...-... је утврђено да је Дисциплинска комисија у спроведеном дисциплинском поступку извела доказе предложене од стране Дисциплинског тужиоца и судије против које је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 11.06.2020. године, због извршења дисциплинских прекршаја из члана 90. став 1. алинеје 5. и 7. Закона о судијама, те оценом доказа, утврдила да у радњама судије против које је поднет предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства, постоје елементи дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање рочишта и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама с обзиром да су остварени како објективни тако и субјективни елементи дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање рочишта и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама, односно да је судија несавесно вршила судијску функцију.

Као разлоге за донету одлуку Дисциплинска комисија је навела:

„Имајући у виду изјашњење судије против које се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је пошла од тога да је судији предлогом за вођење дисциплинског поступка стављено на терет несавесно вршење судијске функције у укупно 311 предмета, од тога 180 предмета којима је задужена током 2018.године и 131 предмет којим је задужена у периоду од јануара до маја 2019.године (у предлогу за вођење дисциплинског поступка су набројана 132 предмета којима је судија задужена током 2019.године, али је грешком предмет П.бр.../... дуплиран). У писаном изјашњењу судија је учинила неспорним да су у одређеном броју предмета рочишта заказана током 2020.године (дакле, након 09.10.2019.године који је судији стављен као време извршења дисциплинског прекршаја). Следствено томе, Комисија је узела као неспорно да су се у тим предметима стекли законски услови за заказивање припремног рочишта или рочишта за главну расправу, али да иста нису заказана до 09.10.2019.године.

Спорно је да ли је до незаказивања рочишта и одуговлачења поступка дошло неоправдано или је исто последица оптерећености судије бројем предмета у раду и других околности организационе природе који су од утицаја на рад судије, као и да ли су се у

осталим предметима, наведеним у предлогу за вођење дисциплинског поступка, стекли услови за заказивање рочишта.

Наиме, одредбом члана 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судије и председника судова је прописано да се на питања која нису регулисана Законом о судијама и овим Правилником, сходно примењује Законик о кривичном поступку. Одредбама Законика о кривичном поступку је прописано да је суд везан чињеничним описом дела у оптужном акту, а да је није везан правном квалификацијом. У конкретном дисциплинском случају Дисциплински тужилац је судији ставио на терет извршење тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама, чији законски елементи нису садржани у чињеничном опису дисциплинских прекршаја, односно није наведено да је услед извршења дисциплинских прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 5 и 7 овог Закона дошло до озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављања радних задатака у суду или до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство, нити су чињенично описани елементи тежег облика дисциплинског прекршаја, па је Комисија у циљу очувања идентитета предлога и решења утврђивала да ли су поступањем судије против кога се води дисциплински поступак остварени елементи основног облика дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама.

Осим тога, чињеничним описом дисциплинских прекршаја судији је стављено на терет да се пропусти у раду у смислу несавесног вршења судијске функције огледа у томе што судија у предметима којима је задужена у периоду од јануара до децембра 2018.године и у периоду од јануара до маја 2019.године није заказала припремно рочиште, односно рочиште за главну расправу. Други евентуални начини одуговлачења поступка нису описани, тако да је Дисциплинска комисија која је везана чињеничним описом дисциплинских прекршаја, утврђивала да ли је судија поступала несавесно незаказивањем рочишта у ситуацијама када су се за то стекли законски услови током претходног испитивања тужбе.

Проверавајући наводе из изјашњења судије против које се води дисциплински поступак да се не ради о неоправданом одуговлачењу поступка и неоправданом незаказивању рочишта, Дисциплинска комисија је извршила увид у извештај о раду судије АА за 2018.годину, као и осталих судија парничног одељења. Из истог извештаја се утврђује да је на почетку извештајног периода судија имала нерешен 841 предмет, да списак судија који поступају у парничној материји чини 92 судија, од ког броја нису сви активно задужени предметима, да се број предмета у раду код осталих судија креће од 272, односно 185 па до највише 632, да је судија примила 398 предмета, приближно колико и остале судије парничног одељења, па је укупно имала у раду 1.260 предмета, што је знатно више од осталих судија код којих се број предмета креће од 382, 585, 865 до највише 1.085 предмета, да је мериторно решила 190 предмета, да је само једна судија решила мање од тог броја, односно 175 предмета, док су остале судије решавале 374, 357, 346, 347, 412 и 405 предмета, те је остало у раду нерешених 843 предмета што је знатно више од осталих судија код којих се тај број креће од 200 до 300 предмета, у мањем броју случајева око 400 предмета до

највише 574 предмета, те да је судија савладала прилив са 104,77%. Из извештаја о раду за 2019.годину произилази да је судија примила 549 нових предмета, приближно као и остале судије парничног одељења, да је мериторно решила 253 предмета што је у оквиру просека решених предмета и код осталих судија (поједине судије су решиле преко 300 мериторних предмета), да је укупно решила 473 предмета и остало јој у раду као нерешено 952 предмета што је знатно више од осталих судија парничног одељења. Прилив је савладан са 86,16%, при чему и остале судије нису савладале прилив предмета.

Из наведених писаних доказа који су прихваћени као издати од стране надлежног органа, утврђује се да судија против које се води дисциплински поступак има знатно већи број предмета у раду од осталих судија парничног одељења у суду у коме врши судијску функцију, те да мериторно решава мањи број предмета у односу на већину судија парничног одељења што указује на несавесно вршење судијске функције која се огледа у томе што није уложен потребан степен залагања како би се резултати рада побољшали.

Проверавајући наводе из изјашњења судије против које се води дисциплински поступак да у одређеном броју предмета није било нужно заказивање припремног рочишта, односно рочишта за главну расправу, те да су предмети решени, Дисциплинска комисија је пошла од одредби Закона о парничном поступку који регулише припремање главне расправе које се обавља одмах по пријему тужбе, као фазе парничног поступка која обухвата претходно испитивање тужбе, достављање тужбе туженом на одговор, одржавање припремног рочишта и заказивање главне расправе. Законом је прописано да ће суд да закаже припремно рочиште у року од 30 дана од дана достављања тужиоцу одговора на тужбу, а ако тужени није поднео одговор на тужбу, а нема услова за доношење пресуде због пропуштања, суд ће припремно рочиште да закаже и одржи најкасније у року од 30 дана од дана када је истекао рок за достављање одговора на тужбу. Суд заказује рочиште за главну расправу најкасније у року од 30 дана од одржавања припремног рочишта, односно од пријема одговора на тужбу или протекла рока из овог Закона за подношење одговора на тужбу ако оцени да одржавање припремног рочишта није потребно.

Након увида у изводе из АВП система за све предмете обухваћене предлогом за вођење дисциплинског поступка, а које је доставио Дисциплински тужилац, као и извода из АВП система за предмете које је Дисциплинска комисија прибавила из ... Основног суда у ... ради провере изјашњење судије против које се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија је (иако судија није оспорила да је предмете накнадно заказала по протеклу времена означеног као време извршења дисциплинског прекршаја) у изреци решења којим је судију огласила одговорном за несавесно поступање у предметима ... Основног суда у ..., којима је задужена, изоставила одређени број предмета налазећи да није доказано да су у радњама судије остварени објективни елементи дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама, а из следећих разлога:

У предмету П.бр..../18... у коме је иницијални акт поднет 16.01.2018.године, стоји чињеница да судија није заказала рочиште за главну расправу, односно припремно рочиште до 09.10.2019.године, међутим, из АВП система произилази да судији предмет није изнет у рад из писарнице почев од 13.12.2018.године, а да је до тада судија поступала по предмету.

Предмет П.бр.../... у коме је иницијални акт поднет 08.02.2018.године, судији није изнет у рад од 14.11.2018.године. У предмету П.бр.../... у коме је иницијални акт поднет 23.02.2018.године, одговор на тужбу је поднет 09.08.2018.године и предмет се налази у евиденцији до 14.12.2018.године, након чега судији није изнет у рад. Предмет П.бр. .../... се од 18.09.2019.године налази у предмету П.бр. .../.... Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 02.11.2018.године, према евиденцији из АВП система судији није изнет до 10.09.2019.године. Предмет П.бр. .../... у коме је иницијални акт поднет 05.11.2018.године, судији је изнет у рад тек 06.09.2019.године, тако да није било довољно времена да се евентуално закаже припремно рочиште или рочиште за главну расправу. Предмет П.бр. .../... у коме је иницијални акт поднет 10.01.2019.године, се налази у писарници од 05.03.2019.године и није изнет судији у рад. Предмет П.бр. .../... се налазио у предевиденцији 23.07.2019.године до 19.08.2019.године и нема доказа да је судији изнет у рад, као ни за предмет П.бр. .../... у коме је констатована евиденција 11.05.2019.године. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 23.09.2019.године, а нема доказа да је предмет изнет судији у рад. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 02.09.2019.године и предмет се у писарници налази од 03.10.2019.године, тако да се нису стекли услови за заказивање припремног рочишта, односно рочишта за главну расправу до времена означеног као време извршења дисциплинског прекршаја. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 07.10.2019.године, тако да није било услова да се до 09.10.2019.године закаже припремно рочиште. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 05.02.2019.године, одговор на тужбу је достављен 07.10.2019.године, тако да није било времена за заказивање припремног рочишта. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 06.02.2019.године, одговор на тужбу је поднет 22.02.2019.године, у писарници се предмет налази од 15.04.2019.године и предмет судији није изнет у рад. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 14.02.2019.године, одговор на тужбу је поднет 05.09.2019.године, тако да није било времена за заказивање припремног рочишта, као ни у предмету П.бр. .../... у коме је одговор на тужбу поднет 07.10.2019.године. Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 20.02.2019.године се налази у писарници од 10.05.2019.године и нема доказа да је изнет судији, као ни предмет П.бр. .../... који судији није изнет од 04.03.2019.године до 09.10.2019.године. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 28.02.2019.године, судија је поступала, а предмет јој од 09.09.2019.године није изнет у рад. Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 04.03.2019.године, се налази у писарници од 25.04.2019.године и судији је изнет у рад тек 27.09.2019.године, када није било довољно времена за заказивање припремног рочишта. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 13.03.2019.године, одговор на тужбу је достављен 10.07.2019.године, из извода АВП система произилази да се у августу судија налазила на годишњем одмору и да је поступала по предмету пре подношења одговора на тужбу, тако да није било доказа да је судија имала могућности да до 09.10.2019.године закаже припремно рочиште. У предметима П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 25.03.2019.године и П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 25.03.2019.године, је одређен прекид поступка. Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 02.04.2019.године, судији није изнет у рад до 03.10.2019.године. У предмету П.бр. .../...одговор на тужбу је поднет 23.07.2019.године, судији није изнет у рад до

10.09.2019.године. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 11.04.2019.године, одговор на тужбу је поднет 24.06.2019.године, код судије се предмет налазио од 19.07.2019.године. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 02.09.2019.године, а у предмету П.бр. .../... дана 29.08.2019.године, тако да није било довољно времена да се у законском року закаже припремно рочиште. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 08.11.2018.године, судија је задужена предметом 22.04.2019.године, исти јој није изнет у рад већ се налазио у писарници, као ни предмет П.бр. .../... који јој није изнет у рад од дана задужења предметом 21.05.2019.године.

Комисија је у изреци решења изоставила и предмете П.бр. .../... и П.бр. .../..., будући да Дисциплински тужилац није доставио изводе из АВП система за ове предмете.

Проверавајући изјашњење судије против које се води дисциплински поступак да у одређеном броју предмета није било нужно заказивање припремног рочишта, односно да су предмети решени, након извршеног увида у прибављене изводе из АВП система за назначене предмете у прилогу писаног изјашњења судије, Дисциплинска комисија је у изреци решења којим је судију огласила одговорном изоставила одређени број предмета, а из следећих разлога:

У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 14.02.2018.године, одговор на тужбу је достављен суду 13.03.2018.године, а предмет се у писарници налазио од 27.12.2018.године и више није изношен судији у рад. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 28.02.2018.године, донета је пресуда без расправе дана 13.01.2020.године, тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../..., тужба је уређена поднеском од 31.10.2018.године, а дана 08.07.2020.године донето је решење о одбачају тужбе, предмет је ожалбен, тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... донето је решење којим се тужба сматра повученом, тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 03.07.2019.године и пресуда без расправе је донета 24.10.2019.године, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... донето је решење о ненадлежности, као и у предмету П.бр. .../..., тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... је донето решење о ненадлежности. Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 05.04.2016.године, предмет је архивиран и решен на други начин. Предмет П.бр. .../... је архивиран јер је дана 09.10.2019.године донето решење о повлачењу тужбе. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године, пресуда без расправе је донета 19.12.2019.године и предмет је архивиран, тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../..., одговор на тужбу је поднет 03.10.2019.године и тужба је одбачена 14.10.2019.године, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... је донето решење о ненадлежности дана 23.10.2019.године, тако да није било нужно заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... (у предлогу за вођење дисциплинског поступка је наведен погрешан пословни број услед грешке у куцању П.бр. .../...), у коме је иницијални акт поднет 30.10.2018.године, донето је решење о повлачењу тужбе и предмет архивиран. У предмету П.бр. .../... донето је решење о ненадлежности и предмет је архивиран, а исто решење је донето у предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 30.10.2018.године. У

предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године, тужба је одбачена 14.10.2019.године и предмет архивиран. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 26.09.2019.године, и дана 22.10.2019.године донета је пресуда без расправе и предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../..., одговор на тужбу је поднет 12.09.2019.године, тако да није било довољно времена за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... је донето решење о ненадлежности, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... је одбачена тужба и предмет архивиран. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 27.11.2018.године, одговор на тужбу је поднет 07.10.2019.године, тако да није било довољно времена за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 22.08.2019.године, као и у предмету П.бр. .../.... У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 02.09.2019.године. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 13.12.2018.године, одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године, те није било довољно времена за заказивање рочишта, као ни у предмету П.бр. .../... у коме је одговор на тужбу поднет 20.09.2019.године. У предмету П.бр. .../... донето је решење о ненадлежности, предмет је архивиран, а исто решење је донето и у предмету П.бр. .../.... У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 21.12.2018.године, одговор на тужбу је поднет 25.09.2019.године, донето је решење о одбачају тужбе и предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../..., одговор на тужбу је поднет 25.09.2019.године и донета је пресуда без расправе, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 02.10.2019.године, тако да није било довољно времена за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 25.09.2019.године, тако да није било довољно времена за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../..., тужба је повучена 26.12.2019.године и дана 30.12.2019.године је донета пресуда, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... је повучена тужба и предмет архивиран. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 27.12.2018.године, одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године. У предмету П.бр. .../... тужба је повучена, предмет је правноснажно окончан. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 27.09.2019.године, није било времена за заказивање рочишта, а у предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године и није било времена за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 30.09.2019.године, донета је пресуда без расправе и предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 03.01.2019.године, одговор на тужбу је поднет 04.07.2019.године, а судији је предмет изнет у рад у октобру 2019.године. У предмету П.бр. .../... судија је поступала и предмет јој је изношен у рад, али нема доказа да ли су се стекли законски услови за заказивање рочишта. У предмету П.бр. .../... донето је решење о ненадлежности. Предмет П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет 29.01.2019.године, судији је изнет у септембру 2019.године. Предмет П.бр. .../... није судији изнет у рад од 27.02.2019.године (налази се у писарници). Предмет П.бр. .../..., којим је судија задужена у марту, судији није изнет у рад од 28. марта 2019.године. У предмету П.бр. .../... се сматра да је повучена тужба, предмет је архивиран. У предмету П.бр. .../... је повучена тужба и предмет архивиран. Предмет П.бр. .../... судији није изнет у рад од 28.03.2019.године. У предмету П.бр. .../... одговор на тужбу је поднет 01.11.2019.године, а поступак је прекинут 07.07.2020.године. У предмету П.бр. .../..., у коме је судија задужена 12.04.2019.године, рочиште је заказано за 25.07.2019.године. У предмету П.бр. .../..., у коме је иницијални акт поднет

19.04.2019.године, одговор на тужбу је поднет после 09.10.2019.године, предмет је архивиран. Предмет П.бр. .../...којим је судија задужена 27.05.2019.године јој није изнет у рад.

У осталим предметима наведеним у предлогу за вођење дисциплинског поступка и у изреци овог решења, Дисциплинска комисија је несумњиво утврдила путем извода из АВП система да судија није поступала након што јој је изнет предмет у рад, односно није заказала рочиште за главну расправу или припремно рочиште, иако су се за то стекли законски услови.

Изјашњење судије против које се води дисциплински поступак Комисија је оценила као порицање дисциплинског прекршаја управљено на умањење и избегавање дисциплинске одговорности. Указивање судије да је у парничном одељењу потребно појачање од више судија кривичара и да је при томе безуспешно тражила да буде премештена у кривично одељење, Комисија је оценила као вид несавесног вршења судијске функције и одбијање да се уложи потребан степен залагања и пажње како би странке могле да остваре своја права пред судом. Судија је по годишњем распореду распоређена да поступа као судија у парничном одељењу, тако да се поређење у погледу броја предмета којима се судија дужи и број решених предмета може вршити само у оквиру групе којој судија припада, односно резултати судије се могу поредити само са резултатима судија у парничном одељењу, тако да се остали наводи судије против које се води дисциплински поступак којима се указује на неоправдано мали број предмета у раду судија у другим материјама и у унутрашњости нису од утицаја на другачију одлуку Комисије.

Упоредни приказ задужења предметима и резултата рада свих судија у парничном одељењу суда у коме судија обавља судијску функцију показује да су судије оптерећене већим приливом предмета, а већина судија и већим бројем предмета у раду, али резултати рада и укупан број решених и нерешених предмета показују да судија против које се води дисциплински поступак знатно заостаје за другим судијама и да има мањи број мериторно решених предмета, код уједначене расподеле и прилива предмета, као и нивелације задужења предметима на почетку обављања судијске функције (према речима саме судије) и подједнаких смештајних услова (у ком делу није било примедби од стране судије против које се води дисциплински поступак), тако да је уверење Комисије да судија АА несавесно врши своју судијску функцију и не улаже потребан степен пажње и организације како би ажурније поступала у предметима којима је задужена.

Из одредби процесног закона који регулише парнични поступак произилази да су рокови за заказивање припремног рочишта, односно рочишта за главну расправу веома кратки и очигледно је да је судија грубо прекршила законске рокове, као и примерене рокове који могу бити нешто дужи од законских услед већег броја предмета у раду, али не смеју угрозити права странака на суђење у разумном року. Непоступање судије на начин да није заказала припремно рочиште или рочиште за главну расправу у предметима у којима су се за то стекли законски услови у периоду дужем од годину ипо дана, не може се сматрати примереним роком, имајући у виду да су законски рокови знатно краћи.

Дисциплинска комисија је чињенично стање наведено у изреци решења уподобила резултатима доказног поступка, полазећи од изведених доказа које су предложиле супростављене стране у дисциплинском поступку, крећући се у границама предлога за вођење дисциплинског поступка, на начин како је то претходно образложено.

Доводећи у везу све изведене доказе и њиховом оценом појединачно и у међусобној вези, Комисија налази да су у пропуштању судије против које се води дисциплински поступак да у дужем периоду закаже рочишта у предметима у којима је задужена и у којима су се стекли законски услови за заказивање, остварени сви објективни и субјективни елементи дисциплинског прекршаја неоправдано незаказивање рочишта или претреса и неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 5 и 7 Закона о судијама. Судија је била свесна да је дужна да савесно врши судијску функцију и да уложи степен пажње и залагања који је неопходан како би испоштовала законске рокове или примерене рокове за заказивање рочишта, што иста није учинила, па у већем броју предмета и у дужем временском периоду није заказала рочишта, чиме су остварени субјективни елементи предметних дисциплинских прекршаја, а оправдање за такво поступање се не може наћи у броју предмета којима је судија задужена и у чињеници да иста није распоређена у кривично одељење у коме би била задужена мањим бројем предмета, ком захтеву судије није удовољено, чиме је иста искористила сва законом предвиђена средства која могу да утичу на годишњи распоред послова.

Дисциплинска комисија је ценила наводе судије против које се води дисциплински поступак да је оцењена оценом „изузетно успешно обавља судијску функцију“, што је Дисциплински тужилац учинио неспорним, тако да није било нужно прибављати решење надлежне Комисије за вредновање рада судије, међутим, по оцени Комисије, исти нису од утицаја на одлуку у овој дисциплинској ствари због различитих критеријума које Комисија за вредновање рада примењује приликом вредновања рада у односу на прописе и стандарде које примењује Дисциплинска комисија при оцени да ли је учињен дисциплински прекршај. Осим тога, поменуто вредновање резултата рада се односи на временски период који није обухваћен предлогом за вођење дисциплинског поступка (према наводима судије оцењен је рад почев од дана ступања на судијску функцију дана 22.04.2015.године).

Дисциплинска комисија је оценила као неосноване наводе судије против које се води дисциплински поступак да је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка. Наиме, вођење дисциплинског поступка застарева у року од две године од када је дисциплински прекршај учињен, сходно члану 94 став 4 Закона о судијама. Дисциплински прекршај који се састоји у нечињењу, односно пропуштању судије да предузме дужну радњу је трајног карактера и застарелост почиње да тече од дана предузимања потребне радње, односно престанком противправног стања. Како у конкретном случају судија није предузела дужну процесну радњу, односно није заказала припремно рочиште или рочиште за главну расправу у периоду од 15.01.2018.године до 09.10.2019.године, то застарелост вођења дисциплинског поступка почиње да тече од 10.10.2019.године и иста још увек није наступила.

Дисциплинска комисија је одбила предлог судије да се прекине дисциплински поступак до окончања поступка пред Управним судом по управном спору који је судија покренула за поништај коначног решења Високог савета судства, као другостепеног органа донетог у ранијем дисциплинском предмету, налазећи да нема законских сметњи да се предметни дисциплински поступак третира као самосталан, будући да одлука суда не представља претходно питање у овој дисциплинској ствари, нити су у различитим предлозима за вођење дисциплинског поступка обухваћени исти парнични предмети којима је судија задужена, што је неспорно.

Приликом одлучивања о врсти и висини дисциплинске санкције, Дисциплинска комисија налази да олакшавајућих околности није било. Број предмета у раду и евидентна оптерећеног целог парничног одељења, па и судије против које се води дисциплински поступак, није цењена као олакшавајућа околност из разлога што је број предмета у раду судије против које се води дисциплински поступак, као заостатак из ранијег периода, последица несавесног вршења судијске функције у дужем периоду нашта упућује знатно већи број предмета у раду у односу на остале судије. Комисија је од отежавајућих околности судији ценила бројност предмета који уопште нису заказани, као и њихову старост јер већина предмета потиче из 2018.године, почев од јануара, у којима рочиште није заказано закључно са 09. октобром 2019.године. Дисциплинска комисија је извршила увид у лични лист судије и из истог утврђује да је у рубрици „дисциплински поступци“ уписано да је дана 26.11.2019.године судији изречена санкција умањење плате четири месеца у износу од 30% за дисциплински прекршај неоправдано заказивање рочишта или претреса и неоправдано одуговлачење поступка. Код неспорне чињенице да је судија покренула управни спор против коначне одлуке Високог савета судства, наведена околност се не може ценити као отежавајућа, будући да се, сходно члану 46 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, упис у лични лист одлуке којом је изречена дисциплинска санкција врши тек након правноснажности одлуке која наступа даном доношења одлуке Управног суда. Имајући у виду све околности које утиче на врсту и висину дисциплинске санкције, Дисциплинска комисија је становишта да се умањењем плате у износу од 50% за период од једне године у свему може постићи сврха дисциплинских санкција и да је иста сразмерна тежини извршених дисциплинских прекршаја и одговорности судије и да ће се истом довољно утицати на судију да убудуће не врши дисциплинске прекршаје и да савесно и одговорно обавља судијску функцију“.

Високи савет судства налази да је правилно утврђено чињенично стање од стране Дисциплинске комисије које је поткрепљено доказима изведеним током поступка и који су правилно цењени те да је на основу тако спроведеног доказног поступка и утврђеног чињеничног стања, правилно примењено материјално право. Наиме, из утврђеног чињеничног стања јасно поризилази да је судија својим непоступањем у предметима на начин како је то описано у изреци оспореног решења остварила субјективне и објективне елементе дисциплинских прекршаја неоправдано незаказивање рочишта и неоправдано одуговлачење поступка прописаних одредбом члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама, а посебно имајући у виду број предмета по којима није поступано, дужину периода непоступања, као и датуме подношења иницијалних аката у предметима, а што све

доводи до угрожавања права грађана на суђење у разумном року. Непредузимањем ниједне процесне радње од стране пријављене судије која води заказивању рочишта у предметима од момента од када је истим била задужена у периоду од 15.01.2018. године па до 09.10.2019.године, нити предузимање било које радње која би водила окончању поступка, а што је била дужна да чини у законским односно примереним роковима на који начин је и неоправдано одуговлачила наведене парничне поступке, јер се оправдање за овакво поступање, односно нечињење не може наћи у разлозима које судија наводи у овом поступку, већ се исто има сматрати несавесним обављањем судијске функције.

Високи савет судства ценећи одлуку о изреченој дисциплинској санкцији је нашао да изречена дисциплинска санкција умањење плате у износу од 50% за период од 1 (једне) године, није правилно одмерена с обзиром да је Комисија приликом одлучивања о врсти и висини дисциплинске санкције погрешно извела закључак да олакшавајућих околности није било. Дисциплинска комисија као олакшавајуће околности није ценила понашање судије током дисциплинског поступка, да се судија уредно одазивала позивима дисциплинских органа и допринела да се овај поступак оконча у примереном року и да је након подношења дисциплинске пријаве у великом броју предмета заказала рочишта, а што све представља олакшавајуће околности које утичу на висину дисциплинске санкције, због чега је Високи савет судства преиначио оспорено решење у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији тако што је судији за извршене дисциплинске прекршаје из одредбе члана 90. став 1. алинеја 5. и 7. Закона о судијама изрекао дисциплинску санкцију умањење плате у износу од 30% на период од 9 (девет) месеци с обзиром да се овом изреченом дисциплинском санкцијом може оставрити сврха утврђене дисциплинске одговорности. Наведена дисциплинска санкција ће у довољној мери утицати на судију да убудуће не врши дисциплинске прекршаје и да савесно и одговорно обавља судијску функцију.

Високи савет судства ценећи преостале наводе жалбе АА, судије ... основног суда у ..., нашао је да су исти у целости неосновани из следећих разлога:

Наводе које је судија у жалби изнела а који се односе на то да је судија оптерећена већим бројем предмета којима је задужена у парничној материји у односу на судије које поступају у кривичној материји тог суда и судија који поступају у парничној материји у основном судовима у унутрашњости Републике Србије, да није имала волонтера приправника, сарадника, да је била у неповољнијем положају у односу на новоизабране касније судије, да није имала стручног записничара са положеним државним испитом, да сама куца одлуке, да је поступала у судници од око 20м² која је истовремено била и кабинет, да Дисциплинска комисија приликом доношења ожалбеног решења није ценила оцену вредновања њеног рада од стране комисије Вишег суда у ..., су наводи који су већ истицани током дисциплинског поступка пред Дисциплинском комисијом приликом доношења ожалбеног решења, а које наводе је Дисциплинска комисија правилно оценила приликом доношења одлуке, због чега су исти без утицаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари па их стога Високи савет судства није посебно ни образлагао.

Такође Високи савет судства је ценио наводе жалбе којим се указује да се зграда суда на ... не налази на територији за коју је месно надлажан ... основни суд, односно иста се налази ван седишта суда те је током 2015 и 2017. године судији која живи на територији ГО ... за долазак и одлазак са посла јавним превозом било неопходно више од два сата дневно, што је од значаја за обављање судијске функције, али исти није прихватио. Ово стога што исти не представљају објективне околности које би оправдале непоступање судије по наведеним предметима, с обзиром на то да је судија дужна да поштује радно време без обзира на чињеницу колико је њено пребивалиште удаљено од зграда суда у којој обавља судијску функцију, те да је у обавези да у току радног времена организује свој рад и благовремено и ажурно у законским и примереним роковима поступа по предметима са којима је задужена.

Високи савет судства ценио је наводе жалбе да судија поступа и по архивираним предметима, врши обрачун судске таксе, казнене таксе, опомене, израђује решења о принудној наплати таксе, издаје клаузуле правноснажности и извршности, свакодневно изјашњавање по притужбама, изјашњавања о старим предметима, достављање извештаја по приговорима због повреде права на суђење у разумном року, који послови оптерећују судију и неприказују се као број решених предмета и невређују се а одузимају време за израду одлука, али исте није прихватио. Ово стога што напред описане радње у поступању судије предствљају текуће обавезе у раду сваког судије тог суда, а не само пријављене судије, те су ови наводи без утицаја на доношење другачије одлуке у овом дисциплиском поступку.

Високи савет судства није прихватио наводе жалбе којим се указује да приликом доношења ожалбеног решења нису цењене законске одредбе и то: члан 1, 9, 11, 25. и 94. Закона о судијама, члан 18, 19, 20. и 21. Закона о раду који се односе на забрану дискриминације, члан 16. Закона о забрани дискриминације, члана 49, 177, 179. Судског пословника и члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Ово стога што је дисциплинска одговорност судија прописана одредбама члана од 89. до 98. Закона о судијама и Правилником о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова и једино се ове законске одредбе имају применити у овом поступку, док друге цитиране законске одредбе имају евентуалну примену у другим поступцима која не припада у надлежности дисциплинских органа. Посебно нису основани наводи жалбе да приликом доношења одлуке није правилно цењена одредба члана 94. Закона о судијама у делу којом је прописан рок застаривања вођења дисциплинског поступка. Ово стога што је Дисциплинска комисија приликом доношења побијаног решења правилно оценила приговор застарелости вођења овог поступка, који је судија истакла у току вођења дисциплинског поступка пред Дисциплинском комисијом, на начин како је то описано у образложењу решења. Посебно Високи савет судства ценећи овај приговор застарелости у моменту одлучивања по жалби налази да је исти неоснован, будући да од момента одлучивања по истом од стране Дисциплинска комисије па до одлучивања по жалби, није наступила застарелост вођења дисциплинског поступка ни у једном од предмета који су наведени у изреци оспореног решења, с обзиром да се дисциплински прекршаји који су судији стављени на терет састоје у нечињењу, односно пропуштању судије да предузме

дужну радњу која је трајног карактера и застарелост почиње да тече од дана предузимања потребне радње, односно престанком противправног стања. Како у конкретном случају судија није предузела дужну процесну радњу, односно није заказала припремно рочиште или рочиште за главну расправу у периоду од 15.01.2018. до 09.10.2019.године, то застарелост вођења дисциплинског поступка почиње да тече од 10.10.2019.године, и иста још увек није наступила.

Високи савет судства ценио је наводе жалбе којом се указује на организацију рада суда, расподеле послова по основу годишњег распореда, и начину расподеле предмета у рад судијама на начин како је то описано у жалби, али исте није прихватио. Ово стога што је судија поводом изнетих навода искористила сва законска правна средства која могу да утичу на годишњи распоред послова и да дисциплински органи у овом поступку нису надлежни да цене правилност предузетих радњи при доношењу годишњег распореда послова у том суду, правилност начина расподеле предмета у рад судијама као и правилност организације рада суда.

Високи савет судства није прихватио предлог судије да се прекине, односно застане са овим дисциплинским поступком до окончања управног спора који се води пред Управним судом у предмету У бр.../.... Ово стога што од исхода наведеног управног спора не зависи доношење одлуке у овом дисциплинском поступку, већ је изнети предлог срачунат на избегавања дисциплинске одговорности, с обзиром да би прекидом односно застојем поступка, дошло до одуговлачења истог и наступања застарелости вођења дисциплинског поступка.

Имајући у виду напред изнето одлучено је као у изреци решења.

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против овог решења може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.